

ضرورت بررسی سطح سلامت روانی در گزینش نیروی انسانی در سپاه

علی فتحی آشتیانی^{Ph.D.}, سید حسین سلیمی^{Ph.D.}, زهرا کاتب^{B.Sc.}, زهرا ثابتی^{B.Sc.}

علی ملازمانی^{M.Sc.}, خدابخش احمدی^{Ph.D.} و اسفندیار آزاد^{M.Sc.}

آدرس مکاتبه: دانشگاه علوم پزشکی بقیه/... «عج» - پژوهشکده طب رزمی - مرکز تحقیقات علوم رفتاری - تهران - ایران

خلاصه

مقدمه: این مقاله بخشی از نتایج یک پژوهش است که با هدف بررسی سطح سلامت روانی در گزینش نیروی انسانی سپاه در سال ۱۳۸۰ انجام شده است.

روش کار: بدین منظور ۴۳۰ نفر از افرادی که تازه وارد سپاه شده و دوره آموزشی را طی می‌کردند از نیروهای زمینی، هوایی، دریایی، مقاومت، قدس و دانشگاه علوم پزشکی بقیه ا... «عج» به طور تصادفی انتخاب و با استفاده از پرسشنامه مشخصات فردی و چک لیست عالیم مرضی (R-SCL-90) مورد بررسی قرار گرفتند. داده‌های بدست آمده با آزمون T، تحلیل واریانس یک‌طرفه و آزمون کمترین اختلاف معنی‌دار مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

نتایج: نتایج بدست آمده بیانگر آن است که میانگین سن افراد مورد مطالعه ۲۱/۸۵ سال و انحراف معیار آن ۷/۰۷ می‌باشد. از نظر سلامت روانی، بیشترین مشکلات در کل نمونه مربوط به سوءظن و بدینی، حالت‌های وسواسی-اجباری و حساسیت در روابط متقابل و کمترین آن‌ها مربوط به ترس مرضی، پرخاشگری، شکایت‌های جسمانی و اضطراب بود. به علاوه میانگین جمع عالیم مرضی در کل نمونه ۲۸/۷۲ و انحراف معیار آن ۵/۱۸ بود. در این رابطه بیشترین عالیم مربوط به افراد جذب شده توسط نیروی زمینی و کمترین آن مربوط به دانشگاه بود که تفاوت معنی‌داری از این لحاظ بین گروه‌های مورد نظر وجود داشت. همچنین با توجه به نقطه برش برای سلامت روانی، ۹/۸۱ درصد به عنوان افراد سالم و ۱/۱۸ درصد به عنوان افرادی که با مشکلاتی از لحاظ سلامت روانی رو به رو بودند شناخته شدند.

بحث: نتایج مقایسه این دو گروه بر اساس خرده مقیاس‌های پرسشنامه SCL-90-R بیانگر تفاوت معنی‌دار در همه موارد بود. نتایج بدست آمده نشان دهنده ضرورت بررسی سطح سلامت روانی در گزینش نیروی انسانی است. لذا، بر اساس یافته‌های این پژوهش، پیشنهاد می‌گردد، سطح سلامت روانی مورد توجه بیشتر مسئولین گزینش قرار گیرد.

واژه‌های کلیدی: گزینش نیروی انسانی، سلامت روانی، کارکنان سپاه، نیروهای پنجگانه

مقدمه

اجتماعی و مادی و استعداد کمک به ایجاد تعییرات بهشیوه سازنده است. به علاوه حد اعلای سلامت روانی را قابلیت تطابق، مقابله و غلبه بر انواع استرس‌های زندگی روزمره، توانایی حرکت در جهت اهداف خود به صورت خلاق، احساس ارزشمندی به عنوان عضوی از جامعه، احساس مسئولیت در قبال دیگران و هر چیز ارزشمند در فرهنگ و اجتماع خاص می‌دانند. همچنین برخی معتقدند خوب

از نظر سازمان بهداشت جهانی [۱] سلامت، حالت خوب بودن کامل از نظر جسمی، روانی و اجتماعی است. در دائرة المعارف بریتانیا [۲]، سلامت به توان مستمر جسمی، هیجانی، ذهنی و اجتماعی فرد برای مقابله با محیطی که در آن بسر می‌برد اطلاق می‌گردد. سلامت روانی به عنوان بخش مهمی از مفهوم کلی سلامت، استعداد ایجاد روابط موزون با دیگران، استعداد شرکت در تعییرات محیط

روش

این تحقیق یک مطالعه توصیفی- تحلیلی از نوع گذشته‌نگر است. جامعه آماری شامل کلیه افرادی است که در سال ۱۳۸۰ به عضویت سپاه در آمدند. از بین این افراد با روش نمونه‌گیری خوش‌ای ۴۳۰ نفر که مراحل گزینش را طی کرده و دوره آموزشی را می‌گذرانند از نیروی زمینی، هوایی، دریایی، مقاومت، قدس و دانشگاه علوم پزشکی بقیه‌ا... «^۶» به‌طور تصادفی انتخاب و با استفاده از SCL-90-R پرسشنامه مشخصات فردی و چک لیست نشانه‌های مردی دارند. پرسشنامه قرار گرفتند. پرسشنامه مشخصات فردی شامل سن، وضعیت تأهل، مدرک تحصیلی، محل تحصیل، سابقه بسیجی، سابقه شغل و غیره بود. پرسشنامه R-SCL ۹۰ دارای ۹۰ سؤال است که توسط دراگوتیس، لیپمن و کووی [۶] ارایه گردیده و بر اساس تجربیات بالینی و تحلیل‌های روان‌سنگی مورد تجدید نظر قرار گرفته است [۱۱، ۱۰]. این پرسشنامه به‌طور مکرر در داخل و خارج از کشور مورد استفاده قرار گرفته است و اعتبار آن در خارج از کشور بین ۰/۷۲ تا ۰/۹۰ و در داخل کشور بین ۰/۶۶ تا ۰/۷۲ گزارش شده است. پاسخ‌های داده شد به هر یک از سؤال‌های پرسشنامه در مقیاس ۵ درجه‌ای از میزان ناراحتی، از هیچ تا خیلی زیاد مشخص می‌گردد. ۹۰ سؤال این پرسشنامه ۹ بعد مختلف شکایات جسمانی، وسوسی - اجباری، حساسیت در روابط متقابل، افسردگی، اضطراب، پرخاشگری، ترس مرضی، افکار پارانوئیدی (سوظن و بدینی) و روان گستینگی را در بر می‌گیرد. نمره‌گذاری و تفسیر نمرات پرسشنامه بر اساس سه شاخص ضریب کلی عالیم مرضی، معیار ضریب ناراحتی و جمع عالیم مرضی به‌دست می‌آید. داده‌های به‌دست آمده با روش‌های آماری از جمله: آزمون T و تحلیل واریانس یک‌طرفه و آزمون کمترین اختلاف معنی‌دار مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

نتایج

نتایج به‌دست آمده بیانگر آن است که میانگین سن در نمونه مورد مطالعه ۲۱/۸۵ سال و انحراف معیار آن ۳/۰۷ می‌باشد. جوان‌ترین گروه مربوط به نیروی دریایی (Sd=۱/۴۸ و M=۲۰/۰۷) و مسن‌ترین آن‌ها مربوط به نیروی مقاومت (Sd=۲/۴۱ و M=۲۵) می‌باشد (جدول ۱). از نظر وضعیت تأهل ۸۵/۷ درصد مجرد، مابقی متاهل بودند. از نظر تحصیلات ۲۰/۷ درصد زیر دیپلم، ۶۰/۵ درصد دیپلم، ۶/۵ درصد فوق دیپلم و ۱۱/۹ درصد لیسانس بودند..

جدول ۱: شاخص‌های آماری گروه‌های مورد مطالعه بر اساس جمع عالیم مرضی (PST)

بودن واقعی، فرایند قادر بودن همراه با داشتن یک زندگی خوب را منعکس می‌کند؛ مثل کنترل داشتن بر زندگی خود تا قادر بودن در انتخاب آنچه که می‌خواهد انجام دهد یا آنچه که می‌خواهد باشد. قادر بودن بر رشد استعدادهای خود و خودنمختاری برای گسترش و اظهار این کیفیت‌ها [۴]. آنچه که در سلامت روانی بیش از همه مورد نظر است، احترام به شخصیت و حیثیت انسانی است و تا هنگامی که حیثیت و احترام فرد برقرار نشود، سلامت فکر و تعادل روان و بهبود روابط انسانی معنا و مفهومی نخواهد داشت [۵]. با توجه به موارد فوق بررسی‌های مربوط به سلامت بهتر است به گونه‌ای طراحی شوند که برای انواع شرایط سلامت مناسب باشند تا بازخوردها، باورها و رفتارها در نتیجه آن تغییر کنند [۶].

سلامت روانی ارتباط نزدیکی با عملکرد و رضایت شغلی دارد [۷]. در سازمان‌های بزرگ مانند نیروهای نظامی که سالانه صدها نفر به استخدام درمی‌آیند، انتخاب افراد واحد سلامت روانی از اهمیت بهسازی برخوردار است. استخدام افراد سالم در وهله اول می‌تواند منابع اقتصادی بین ۶ تا ۲۰ درصد را نصیب سازمان نماید و در وهله بعد می‌تواند به کاهش غیبت، کناره‌گیری و اخراج ناشی از افزایش سطح رضایتمندی آنان منجر شود [۷]. به‌نظر می‌رسد، دارا بودن سطح سلامت روانی عنصر مهمی برای پذیرش فرد در سازمان، انتخاب نوع فعالیت و نیز امکان تداوم فعالیت آن را ارزیابی و پیش‌بینی می‌کند. در تحقیقی که روی متقاضیان ورود به ارتش در طی دوره آموزش صورت گرفت، نشان داد؛ ویژگی‌های روانشناختی همچون اتکاء به خود و عزت نفس با انجام مسئولیت‌های نظامی همبستگی مثبت دارند [۸]. به علاوه، افرادی که تجارت فرسودگی کمتری را نشان می‌دادند نیز در مقایسه با گروه کنترل موقوفیت بیشتری را در دوره آموزش نظامی از خود نشان دادند. بررسی مستمر سطح سلامت روانی و جسمانی کارکنان به‌منظور ارتقاء سطح سلامت و بهزیستی کارکنان، یکی از اهداف مهم هر سازمانی است. در این خصوص، ارزیابی سطح سلامت کارکنان در نیروهای مسلح از جمله سپاه به‌خاطر مأموریت‌های ویژه و استرس‌هایی که در عملیات‌های نظامی تجربه می‌کنند از اهمیت بیشتری برخوردار است. از آنجا که سلامت روانی فرد با پیشگویی رفتار آینده فرد در شغل مورد نظر ارتباط دارد، این طرح با هدف تعیین و مقایسه بررسی سطح سلامت روانی افرادی که تازه به استخدام سپاه در آمده‌اند انجام شده است و درصد پاسخگویی به این سؤال است که سطح سلامت روانی افراد جذب شده چقدر است و آیا تفاوتی از این نظر بین افراد جذب شده در گروه‌های مورد مطالعه وجود دارد؟

ارایه شده است.

جدول ۲: مقایسه اختلاف میانگین‌ها در رابطه با جمع عالیم مرضی (PSD)

مقاومت	قدس	گروه‌ها	
		هوایی	زمینی
		زمینی	هوایی
دربایی	۶/۹۷ ^{xx}	۹/۶۵ ^{xx}	۵/۹۶ ^x
مقاومت	۱۱/۷۳ ^{xx}	۲۱/۳۸ ^{xx}	۱۷/۴۳ ^{xx}
قدس	۱۸/۷۰ ^{xx}	۱۲/۵۵ ^{xx}	۲۲/۱۹ ^{xx}
دانشگاه	۰/۸۱ ^{xx}	۱۹/۵۲ ^{xx}	۱۸/۲۳ ^{xx}

همان‌طور که ملاحظه می‌شود، بین میانگین اکثر گروه‌های مورد مطالعه از لحاظ سطح سلامت روانی، بر اساس جمع عالیم مرضی تفاوت معنی دار در سطح $0.05 < p < 0.1$ وجود دارد. با این وجود بین نتایج به دست آمده از مطالعه افراد در نیروهای هوایی و مقاومت با نیروی زمینی و بین نیروی مقاومت و نیروی هوایی و بین دانشگاه و نیروی قدس تفاوت معنی داری وجود ندارد. بهمنظور تمایز بین افراد سالم و بیمار بر اساس جمع عالیم مرضی با توجه به تعیین نقطه برش برای سلامت و یا عدم سلامت روانی بر اساس میانگین و انحراف معیار ($M+1SD$) درصد از افراد مورد مطالعه دارای سلامت روانی و حدود $18/1$ درصد فقد ملاک‌های مورد نظر برای سلامت روانی به طور کلی تشخیص داده شدند. البته توزیع این $18/1$ درصد در گروه‌های مختلف متفاوت است (جدول ۳).

شاخص‌ها گروه‌ها	تعداد	۱۰۶	۵۸	۶۰	۶۵	۵۷	۷۷	۴۲۳
میانگین	۳۴/۴۵	۳۸/۴۱	۲۸/۷۷	۳۵/۷۴	۱۷/۰۴	۱۶/۲۲	۲۸/۷۷	۲۸/۷۷
انحراف‌معیار	۱۷/۰۷	۱۹/۴۵	۱۵/۰۴	۱۹/۵۲	۱۳/۲۱	۱۳/۱۸	۱۸/۵۳	۱۸/۵۳
حداقل‌نمره	۱	۴	۰	۲	۰	۰	۰	۰
حداکثر‌نمره	۷۱	۸۰	۶۰	۸۶	۶۰	۵۱	۵۱	۸۶

نتایج به دست آمده از بررسی وضعیت سلامت روانی در گروه‌های مورد مطالعه بیانگر آن است که بیشترین مشکلات مربوط به سوء‌ظن و بدینی، حالت‌های وسوسی-اجباری و حساسیت در روابط متقابل است و کمترین آن‌ها ترس مرضی، پرخاشگری، شکایت جسمانی و اضطراب است. به علاوه نتایج به دست آمده از جمع عالیم مرضی در یک مقیاس صفر تا ۹۰، نشانگر میانگین $28/77$ و انحراف معیار $18/53$ می‌باشد و بیشترین عالیم در کارکنان نیروی هوایی، مقاومت و زمینی وجود دارد. (جدول ۱). به علاوه بهمنظور بررسی اختلاف بین میانگین‌ها از روش تحلیل واریانس یک‌طرفه استفاده شده است.

نتایج بیانگر آن است که بین میانگین گروه‌های مورد مطالعه از لحاظ میزان عالیم مرضی تفاوت معنی دار ($p < 0.001$) وجود دارد. برای تعیین این که بین کدام یک از میانگین‌ها در گروه‌های مورد مطالعه از لحاظ جمع عالیم مرضی تفاوت وجود دارد، از آزمون LSD استفاده گردید که نتایج آن در جدول شماره ۲

جدول ۳: توزیع نمونه مورد بررسی بر حسب جمع عالیم مرضی و نقطه برش

نیروها		زمینی		هوایی		دربایی		مقاومت		قدس		دانشگاه		کل نمونه	
نقطه برش ↓ شاخص															
%	F	%	F	%	F	%	F	%	F	%	F	%	F	%	F
۸۱/۹	۳۵۲	۹۲/۶	۷۵	۹۶/۵	۵۵	۶۸/۲	۴۵	۹۱/۷	۵۵	۶۸/۳	۴۱	۷۶/۴	۸۱	M+1SD	کمتر از
۱۸/۱	۷۸	۷/۴	۶	۳/۵	۲	۳۱/۸	۲۱	۸/۲	۵	۳۱/۷	۱۹	۲۳/۶	۲۵	M+1SD از	بیشتر از
۱۰۰	۴۳۰	۱۰۰	۸۱	۱۰۰	۵۷	۱۰۰	۶۶	۱۰۰	۶۰	۱۰۰	۶۰	۱۰۰	۱۰۶	مجموع	

اضطراب، پرخاشگری، ترس مرضی، افکار پارانوئیدی، روان‌گسستگی، شاخص شدت عالیم، جمع عالیم مرضی و معیار ضریب ناراحتی تفاوت معنی داری بین دو گروه وجود دارد.

بهمنظور تعیین تفاوت‌های موجود بین دو گروه از لحاظ سلامت روانی در خرده مقیاس‌های مورد نظر جدول ۴ تنظیم شد. همان‌طور که در این جدول مشاهده می‌شود، بین دو گروه در همه موارد تفاوت معنی دار وجود دارد. یعنی، از لحاظ شکایت جسمانی، وسوسی-اجباری، حساسیت در روابط متقابل، افسردگی،

جدول ۴: مقایسه دو گروه از نظر سلامت روانی در خرده

۱ = گروه با شاخص عدم سلامت روانی

۲ = گروه با شاخص عدم سلامت روانی

علایم ۹ اختلال را می سنجد، نتیجه بدست آمده با نتایج تحقیقاتی که از این

بحث

ابزار به ویژه در ایران استفاده کرده‌اند، همخوانی دارد. ولی در مطالعاتی که از

نتایجی که از کل نمونه مورد بررسی در رابطه با سلامت روانی به دست آمده است

پرسشنامه GHQ استفاده نموده اند و این پرسشنامه علایم ۴ نوع اختلال را می

با توجه به نقطه برش در ارتباط با جمع علایم مرضی بیانگر آن است که ۱۸/۱

خطای استاندارد تفاوت	آزمون T (همسانی میانگین‌ها)				آزمون همسانی واریانس‌ها			انحراف معیار	میانگین	گروه‌ها	شاخص‌ها ↓ خرده مقیاس‌ها ←
	سطح معنا داری	درجه آزادی	T	ارزش	واریانس‌ها	سطح احتمال	F				
۰/۴۵	۰/۰۰۰۱	۴۲۱	۹/۲۵	همسان ناهمسان	۰/۰۰۰۱	۲۲/۹۲	۳/۲۴ ۴/۵۲	۲/۹۱ ۷/۰۸	۱	شکایت جسمانی	
۰/۵۶	۰/۰۰۰۱	۸۶/۵۰	۷/۴۴						۲		
۰/۵۵	۰/۰۰۰۱	۴۲۱	۱۲/۰۲	همسان ناهمسان	۰/۰۰۰۳	۹/۱۷	۳/۹۸ ۵/۲۷	۵/۵۱ ۱۲/۰۸	۱	وسواسی - اجرایی	
۰/۶۶	۰/۰۰۰۱	۸۸/۳۲	۱۰/۰۱						۲		
۰/۵۵	۰/۰۰۰۱	۴۲۱	۹/۲۰	همسان ناهمسان	۰/۸۹	۰/۰۱	۴/۲۶ ۴/۲۸	۵/۰۵ ۱۰/۱۳	۱	حساسیت در روابط متقابل	
۰/۵۵	۰/۰۰۰۱	۱۰/۱۹۷	۹/۱۷						۲		
۰/۵۸	۰/۰۰۰۱	۴۲۱	۱۰/۵۱	همسان ناهمسان	۰/۰۰۰۱	۴۵/۵۷	۳/۹۰ ۶/۶۳	۴/۱۵ ۱۰/۲۴	۱	افسردگی	
۰/۸۱	۰/۰۰۰۱	۸۱/۳۵	۷/۵۳						۲		
۰/۷۲	۰/۰۰۰۱	۴۲۱	۶/۵۰	همسان ناهمسان	۰/۰۱	۶/۵۴	۵/۶۰ ۵/۲۰	۲/۹۸ ۷/۶۴	۱	اضطراب	
۰/۶۸	۰/۰۰۰۱	۱۰/۷۵۶	۶/۸۲						۲		
۰/۲۵	۰/۰۰۰۱	۴۲۱	۹/۴۶	همسان ناهمسان	۰/۰۰۰۱	۴۶/۷۵	۱/۷۰ ۲/۸۴	۱/۴۰ ۳/۷۸	۱	پرخاشگری	
۰/۳۵	۰/۰۰۰۱	۸۱/۷۴	۶/۸۵						۲		
۰/۲۶	۰/۰۰۰۱	۴۲۱	۸/۰۴	همسان ناهمسان	۰/۰۰۰۱	۳۸/۴۶	۱/۷۹ ۲/۷۹	۱/۴۴ ۳/۵۱	۱	تروس مرضی	
۰/۴۴	۰/۰۰۰۱	۸۳/۳۵	۶/۰۵						۲		
۰/۴۲	۰/۰۰۰۱	۴۲۲	۶/۱۸	همسان ناهمسان	۰/۳۶	۰/۷۲	۳/۲۱ ۳/۳۶	۴/۱۶ ۶/۷۵	۱	افکار پارانوییدی	
۰/۴۳	۰/۰۰۰۱	۹۹/۲۵	۵/۹۹						۲		
۰/۴۵	۰/۰۰۰۱	۴۲۲	۱۱/۲۳	همسان ناهمسان	۰/۰۰۰۱	۱۸/۶۳	۳/۲۱ ۴/۷۳	۴/۰۹ ۹/۱۳	۱	روان گیستگی	
۰/۵۸	۰/۰۰۰۱	۸۴/۸۰	۸/۷۴						۲		
۰/۰۳	۰/۰۰۰۱	۴۲۱	۱۲/۶۷	همسان ناهمسان	۰/۰۰۰۱	۲۶/۷۲	۰/۲۶ ۰/۴۴	۰/۳۸ ۰/۸۸	۱	شاخص شدت علایم	
۰/۰۵	۰/۰۰۰۱	۸۰/۴۹	۹/۱۷						۲		
۱/۶۴	۰/۰۰۰۱	۴۲۱	۲۲/۱۰	همسان ناهمسان	۰/۰۰۰۱	۱۷/۲۹	۱۳/۲۰ ۹/۲۰	۲۲/۶۳ ۵۸/۹۲	۱	جمع علایم مشبت	
۱/۳۰	۰/۰۰۰۱	۱۳۵/۵۲	۲۷/۹۴						۲		
۰/۰۵	۰/۰۰۰۱	۴۲۱	۲/۱۱	همسان ناهمسان	۰/۷۳	۰/۱۱	۰/۴۳ ۰/۳۹	۱/۴۲ ۱/۵۳	۱	معیار ضریب ناراحتی	
۰/۰۵	۰/۰۰۰۱	۱۰/۷/۱۳	۲/۲۵						۲		

سنجد، ناهمخوان می باشد. این نتیجه بیانگر آن است که شاید مهمترین علت در بروز تفاوت در نتایج در وهله اول مربوط به ابزار مورد استفاده و در وهله بعد به شیوه انتخاب نمونه، تفاوت‌های فرهنگی - اجتماعی و زمان اجرای پژوهش باشد. در ارتباط با نتیجه به دست آمده به طور کلی می‌توان گفت اولاً با توجه به وضعیت ژئوگرافی و شرایط اجتماعی - اقتصادی و وجود استرس‌های مختلفی که فرد را احاطه کرده است؛ چنین نتیجه‌ای دور از انتظار نیست و می‌توان گفت بجز جنبه‌های ژئوگرافی، کمتر کسی است که به طور روزمره هیچ گونه استرسی را تجربه نکند و یا هیچ رنجی نداشته باشد، حتی گروهی را که ما به عنوان افراد سالم و فاقد علایم مرضی معرفی کردیم، در همین ردیف قرار می‌گیرند. علاوه بر آن به نظر می‌رسد، شرایط خاص این افراد (تازه به استخدام در آمدن) و تقریباً بلافارسله در معرض ارزیابی قرار گرفتن توسط دیگران، آنها با آزمون‌های

درصد از افراد مورد بررسی دارای علایم مرضی قابل توجه بوده و در ردیف کسانی قرار می‌گیرند که واجد مشکلات روان‌شناختی هستند. این نتیجه با نتایج تحقیقات انجام شده در ایران که میزان شیوع علایم اختلالات روانی را از ۱۲/۵ تا ۲۶/۹ درصد برآورد کرده‌اند در برخی از موارد [۱۵، ۱۲، ۱۳، ۱۴] همخوانی دارد و با برخی دیگر [۱۶، ۱۷، ۱۸] ناهمخوان است. این نتیجه در مقایسه با نتایج سایر تحقیقاتی که در کشورهای دیگر انجام شده و میزان شیوع علایم اختلالات روانی را از ۱۶/۶ تا ۳۰ درصد برآورد کرده اند نیز با برخی از این تحقیقات [۲۰، ۲۱، ۲۲] همخوان و با برخی دیگر ناهمخوان [۲۳، ۲۴] می‌باشد. وجود تفاوت در نتایج به دست آمده را می‌توان به عوامل متعددی نسبت داد. اولین نکته در بررسی این تفاوت مربوط به ابزار مورد استفاده است. با توجه به این که در این پژوهش از پرسشنامه SCL-90-R استفاده شده است و این پرسشنامه

برخی از عالیم در افراد مثل افکار سوءظن و بدینی، حالت‌های وسوسی - اجباری و حساسیت در روابط متقابل که در این تحقیق و همخوان با آن در تحقیقات دیگر به آن اشاره شده است را به عوامل فرهنگی و اجتماعی نسبت داد که با تغییر آن‌ها بتوان به پهداشت روانی افراد کمک نمود.

نتیجه‌گیری

اگر چه نتایج بدست آمده از این تحقیق تفاوت معنی‌داری با نتایجی که از سایر تحقیقات در این زمینه انجام شده است ندارد ولی با توجه به حساسیت سازمان‌های نظامی بهویژه سپاه که پاسدار نظام مقدس جمهوری اسلامی ایران می‌باشد، انتظار می‌رود در گزینش نیروی انسانی، توجه بیشتری به مسئله سلامت روانی افراد داوطلب استخدام صورت گیرد و افرادی جذب این سازمان شوند که دارای کمترین مشکل از نظر سلامت روانی باشند. به علاوه با توجه به تفاوت معنی‌دار بین نیروهای جذب شده در گروه‌های مورد مطالعه، به نظر می‌رسد استفاده از آزمون‌های روانشناسی با هدف افزایش و بالابردن عملکرد فرد و سازمان، یکدست و یکنواخت نمودن ملاک‌ها و معیارهای مورد نظر و جلوگیری از عوامل نظرهای شخصی و ذهنی، بتواند کمک شایان توجهی در گزینش نیروی انسانی نماید و به انتخاب بهترین و شایسته‌ترین افراد از بین داوطلبان منجر شود.

قدرتانی

از کلیه همکاران محترم مراکز گزینش و استخدام در معاونت نیروی انسانی ستاد مشترک و نیروهای پنجگانه سپاه که به

انجام این تحقیق کمک شایان توجهی نمودند به ویژه از آقای محمود صابریان صمیمانه تشریک نمایم.

روان‌شناسختی به این مسئله دامن زده و عالیم را تشید نموده است. افزون بر موارد فوق، مقایسه دو گروه با عنوان واحد سلامت روانی و فاقد آن، نشان دهنده تفاوت معنی‌دار در همه مقیاس‌ها مورد مطالعه است. این نتیجه می‌تواند بیانگر این مسئله باشد که تعیین نقطه برش برای تمایز بین دو گروه، درست بوده و توانسته دو گروه کاملاً متفاوت از یکدیگر را به لحاظ سلامت روانی از یکدیگر مجزا نمایند. به عبارت دیگر گروهی که با عنوان عدم سلامت روانی مشخص شده‌اند، از لحاظ مقیاس‌های مورد نظر در حدی هستند که کاملاً متفاوت از گروه دیگر بوده و می‌توان آن‌ها را به عنوان افرادی که نباید جذب می‌شوند و یا در درک دستورالعمل آزمون با مشکل رو به رو بوده و یا این که شرایط اجرای آزمون برایشان مناسب نبوده در نظر گرفت. در هر صورت وقتی که احساس می‌شود این افراد نباید جذب می‌شوند، وارسی مجدد ضرورت می‌یابد.

نتیجه دیگر به مقیاس‌های گروه‌های مورد مطالعه مربوط می‌شود. همان‌طور که از نتایج برمی‌آید، از لحاظ سلامت روانی تفاوت معنی‌داری بین گروه‌ها دیده می‌شود و در برخی موارد تفاوت‌ها زیاد و قابل ملاحظه است. وجود تفاوت‌های زیاد بین گروه‌های مورد مطالعه از لحاظ عالیم مرضی، غیر عادی بوده و با توجه به این که اجرا و مجریان تقریباً در همه موارد مشابه بوده است، وجود این تفاوت‌ها را باید به عوامل دیگری از جمله عدم صداقت در پاسخگویی به سوال‌ها و سعی در بهتر جلوه دادن خود، ترس از پذیرفته نشدن و غیره نسبت داد، علیرغم این که قبل از اجرا، مجریان کاملاً افراد را راجع به این که این کار یک کار پژوهشی است و ارتباطی به قبول یا رد شدن آن‌ها ندارد توجیه کرده بودند. در رابطه با نوع عالیم مرضی، در کل نمونه، بیشترین مشکلات مربوط به مقیاس‌های افکار پارانوئیدی (سوءظن و بدینی)، حالت‌های وسوسی - اجباری و حساسیت در روابط متقابل است و کمترین عالیم مربوط به ترس مرضی، پرخاشگری، شکایت‌های جسمانی و اضطراب می‌باشد، که این نتیجه با نتایج برخی تحقیقات [۱۱،۱۲،۱۳] همخوانی دارد. شاید بتوان عوامل مستعد کننده

منابع

- 1- Curtis AJ. Health Psychology, london: Routledge. 2000; P: 2.
- 2- World Health Organization Constitution of the World Health Organization, In: Basic Documents Geneva: World Health Organization. 1984; P: 1-10.
- 3- The New Encyclopedia Britanica 15th Edition , Chicago, Inc 1994; 5, 779.
- 4- Downie RS, Tannahill C,Tannahill A. Health promotion: Models and Values, Oxford University Press 1996 P: 10.
- 5- میلانی فر بهروز، پهداشت روانی، نشر قدس، چاپ هفتم، ۱۳۷۸؛ صفحه: ۵.
- 6- Pitts M, Phillips K. Health Psychology. An Introduction, London: Routledge. 1998; P: 12
- 7- Cooper D, Robertson I T. The Psychology of Personnel Selection, London: Routledge. 1996; P: 32.
- 8- Quick JC, Joplin JR, Nelson DL, Mangelsdorff AD, Fidler E. Self-reliance and military services training outcomes. military psychology. 1996; 8: 279- 293.
- 9- Derogatis LR. Symptom Checklist- 90- R. P.O. Box :14 16, Minneapolis, National computer system, inc. 1994 p: 1-25.
- 10- Derogatis LR. SCL- 90- R: Administration, Scoring and procedures manual II. Baltimore: clinical psychometric Research.1983 P: 1-20.
- 11- Derogatis LR, Lipman R S and Covell L. SCL- 90: An outpatient psychiatric rating scale preliminary report. psychopharmacology Bulletin, 1973 9 :13-27.

- ۱۲- باقری یزدی سیدعباس، بوالهری جعفر، شاه‌محمدی داود. بررسی همه‌گیرشناسی اختلالات روانی در مناطق روستایی، مجله اندیشه و رفتار. ۱۳۷۳؛ شماره ۱، صفحات: ۴۱-۳۲.
- ۱۳- جاویدی حجت‌الله. بررسی همه‌گیر شناسی اختلالات روانی در فارس، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، انتستیتو روانپردازی تهران. ۱۳۷۲؛ ۹-۱۰. صفحات: ۹-۱۰.
- ۱۴- افشاری منفرد ژاله، باقری یزدی سیدعباس، بوالهری جعفر. بررسی ایدمیولوژی اختلالات روانی در بین مراجعه‌کنندگان درمانگاه‌های عمومی شهر سمنان. مجله طب و تزکیه. ۱۳۷۶؛ شماره ۲۶، صفحات: ۱۰-۱۵.
- month prevalence of DSM-III-R psychiatric disorders in the United State. Archives of General Psychiatry. 1994; 51: 9-19.
- ۱۵- محمدی محمدرضا، داویدیان هارطون. بررسی همه‌گیری شناسی اختلالات روانپردازی در ایران، مرکز ملی تحقیقات علوم پزشکی کشور. ۱۳۸۱؛ صفحات: ۱۱۹-۱۱۵.
- ۱۶- نوربالا احمدعلی، محمد کاظم، باقری یزدی سیدعباس. بررسی وضعیت سلامت روان در افراد ۱۵ سال و بالاتر، مجله حکیم. ۱۳۸۱؛ دوره پنجم، شماره اول، صفحات: ۱۱-۱.
- ۱۷- پالاهنگ حسن، نصر مهدی، براهی محمد تقی، شاه محمدی داود. بررسی همه‌گیرشناسی اختلالات روانی در شهر کاشان مجله اندیشه و رفتار. ۱۳۷۵؛ سال دوم، شماره ۴، صفحات: ۲۷-۱۹.
- ۱۸- یعقوبی نورالله، نصر مهدی، شاه‌محمدی داود. بررسی ایدمیولوژی اختلالات روانی در مناطق شهری و روستایی شهرستان صومعه سرا، گیلان. مجله اندیشه و رفتار. ۱۳۷۴؛ سال اول، شماره ۴، صفحات: ۵-۵۵.
- ۱۹- شمس‌علیزاده نرگس، بوالهری جعفر، شاه‌محمدی داود. بررسی همه‌گیرشناسی اختلالات روانی در مناطق روستایی استان تهران، مجله اندیشه و رفتار. ۱۳۸۱؛ سال هفتم، شماره ۱، صفحات: ۲۱-۱۹.
- 20- Lehtinen V, Joukamaa M, Lahtela K, Raitasalo R, Jyrkinen E, Maatela J and et al. Prevalence of mental disorders among adults in Finland. *Acta Psychiatrica Scandinavica*. 1991; 81: 418-425.
- 21- Bahar E, Henderson AS, Mackinon AJ. An epidemiology study of mental health and socioeconomic conditions in Sumatra, Indonesia. *Acta Psychiatrica Scandinavica*. 1992; 85: 257-263.
- 22- Fones CS, Kua EH, Ng TP, Ko SM. Studing the mental health of nation a preliminary report on a population survay in Singapore Singapor Med J. 1998; 39: 251-255.
- 23- Roca M, Gili M, Ferrer V, Bernardo M, Montano JJ, Salva JJ, Leal S. Mental disorder on the island of formentera: Pervalence in general population osiny the schedules for clinical Assessment in Neure Psychiatry soe Psychiatry Epidemiol. 1999; 34: 410-415.
- 24- Kessler RC, McGonagle KA, Zhao S, Nelson CR, Hughes M, Eshleman S, Wittchen HU, Kendler KS and et al. lifetime and 12